

Het Vaderhuis

In Joh. 14:2 zegt de Heer Jezus: "In het huis van Mijn Vader zijn vele woningen". Daarvan begrijpen wij maar weinig. Hoeveel zouden de discipelen ervan begrepen hebben? Wij vinden de uitdrukking "huis van Mijn Vader" nog maar één andere keer in de Schrift, nl. in Joh. 2:16, bij de eerste tempelreiniging. In Jeruzalem stond de tempel, herbouwd na Salomo, onder andere door koning Herodes. God had er vroeger gewoond, temidden van Zijn aardse volk. Het was het gebouw waar de Heer Jezus als twaalfjarige jongen de tegenwoordigheid van Zijn Vader zocht (Lukas 2). De discipelen waren vertrouwd met de gedachte dat de tempel vele woningen had.

Naderen

In de tabernakel waren geen woningen. Daarin stond geen stoel of bed. Met de tabernakel was meer de gedachte van het naderen tot God verbonden, niet het wonen van mensen in de tabernakel. In de Brief aan de Hebreeëën, waar alleen over de tabernakel gesproken wordt, komt dat naderen dan ook sterk tot uitdrukking.

Wonen

Met de tempel van Salomo was het anders. Daar was, onder andere, de ark tot rust gekomen, wat voor ons van belang is in het licht van het geestelijke Vaderhuis. De rust is gekomen door het werk van de Heer Jezus. Rust is alleen dáárom mogelijk. "Ik heb het werk voleindigd", sprak Hij op aarde (Joh. 17:4). Verder waren er onder koning David afdelingen van zangers, die in verbinding met de tempel stonden, maar niet bij de tabernakel genoemd worden. De tempel is dus ook een plaats van gezang, gemeenschap en aanbidding. Het is de plaats waar het eeuwig loflied klinkt, waar aanbidding is van de Vader en de Zoon. Tenslotte is het de plaats van de vele woningen, waar in Johannes 14 de nadruk op ligt.

Naderen of wonen?

Er is ook een verschil in de beschrijving van de tempel in het Boek Kronieken en die in het Boek Koningen. In Kronieken is de tempel de voorafschaduwing van de tempel in het Duizendjarige Rijk, met een altaar en een voorhang, waarbij het naderen tot God geaccentueerd wordt. In Johannes gaat het om het wonen, net als in 1 Koningen 6, waar het koperen altaar en de voorhang niet genoemd worden. Kleine aanwijzingen die veel licht geven vinden wij ook in de Psalmen. Daar zien wij het verlangen van de pelgrim om in de tegenwoordigheid van de Heere te komen en daar te wonen. Hij wil in het huis van de Heere blijven tot in lengte van dagen (Psalm 84).

En daar is alleen nog maar sprake van voorhoven. "Eén ding heb ik van de Heere begeerd, dat zal ik zoeken: dat ik al de dagen van mijn leven mocht wonen in het huis des Heeren" (Ps. 27:4).

Wonen en aanbidden

In Johannes 14 gaan wij over van het aardse naar het hemelse Huis van de Vader. De Heer Jezus richt onze harten daarop, om ze warm te maken. Wij krijgen in die woningen een plaats omdat de Heer er is ingegaan. Wij *naderen* daar niet alleen, maar we *wonen* er.

Om de liefelijkheid van de Vader en de Zoon te aanschouwen en om te aanbidden. Bepaalde dingen kunnen wij begrijpen aan de hand van het Oude Testament. Het is voor ons in elk geval moeilijk om ons een voorstelling van het Vaderhuis te maken.

Het Vaderhuis en de opstanding

Het is belangrijk te zien, waar in het Nieuwe Testament over het Vaderhuis gesproken wordt. Niet bij Paulus of Petrus. Alleen bij Johannes. Hij spreekt niet over de Gemeente, zelfs niet in Openb. 1:5 (wel over zeven plaatselijke gemeenten, maar gezien in hun verantwoordelijkheid, Openbaring 2 en 3). Hij spreekt over de familie van God. Dat maakt het Vaderhuis zo aantrekkelijk. De Gemeente is volmaakt één met de Heer Jezus; Hij is het Hoofd, de Gemeente is Zijn lichaam. Maar in de geschriften van Johannes gaat het niet om de Gemeente, maar om eenheid van leven. Het eeuwige leven, dat de Heer Jezus is (1 Johannes 5). Iemand hoort erbij als hij nieuw leven heeft, als hij dát leven heeft. De familie van God is begonnen op de opstandingsdag: "Ga heen naar Mijn broeders en zeg hun: Ik vaar op tot Mijn Vader en uw Vader". Dat was de eerste keer dat de Heer Jezus Zijn discipelen Zijn broeders noemde en over hun Vader sprak. Hij had daarvoor al wel over de Vader gesproken en de naam van de Vader bekend gemaakt. Maar Hij heeft plaats bereid nadat Hij is gestorven en opgestaan. Hij bewees Gods Zoon te zijn in kracht, door dodenopstanding (Rom. 1:4). Hij stond op uit de dood, Hij de Schepper. Hij is God en Hij is het eeuwige leven.

Opstandingsleven

Na Zijn opstanding blies Hij in de Zijnen en zei "Ontvangt [de] Heilige Geest". Dat betekent (Johannes 3): ontvangt nieuw leven (de nieuwe geboorte). Dat wat Hij Zelf is: Leven in overvloed (Joh. 10:10). Dit blazen wijst terug naar het blazen van God in Adam: Zijn levensadem. Nu is het de adem van de Heer Jezus, Die door de dood is gegaan en is opgestaan. Het is opstandingsleven. In Efeze 2: levend gemaakt, opgestaan in Christus. Dat laatste is meer. En pas na Zijn opstanding zegt de Heer: "Zeg het Mijn broeders". Toen was de familie van God er. Toen geen openbaring als Heer, hoewel Hij het is; niet het Hoofd van de Gemeente, hoewel Hij het is. Nee, het ging daar om de familie van God; Hij is het leven van de Zijnen. Daarom noemt Hij hen Zijn broeders. En Zijn Vader is nu hun Vader. En daarom lezen wij juist in het Evangelie naar Johannes over het Vaderhuis.

Alleen in het Evangelie naar Johannes

Wij moeten de dingen die over het Vaderhuis gezegd worden niet verbinden met dat wat in andere Bijbelboeken gezegd wordt. Ook niet met wat in het Boek de Openbaring staat. Dat Boek houdt zich met de schepping bezig. Daar is de Vader alleen de Vader van de Heer Jezus. In het Evangelie naar Johannes vinden wij het hoogste. Wij zullen leven in de eeuwige hemel, waar de Vader, de Zoon en de Heilige Geest van eeuwigheid wonen; waar de Zoon van eeuwigheid in de schoot van de Vader was. Hij, Die in de eeuwigheid Gods welbehagen was, is daar. Daar is geen enkele duisternis. Daar wordt de Vader als Vader gekend.

Wij zullen leven in de eeuwige hemel, waar de Vader, de Zoon en de Heilige Geest van eeuwigheid wonen. Daar is de liefde van de Zoon tot de Vader en de liefde van de Heilige Geest tot de Vader. Maar de liefde van de Vader bepaalt er toch de atmosfeer. En wij mogen daar zijn als Zijn eigen kinderen. Hij gaf ons het recht kinderen van God te worden (Joh. 1:12). Wij zullen daar ook als zonen zijn, hoewel dat niet rechtstreeks gezegd wordt. Wij kunnen de heerlijkheid van de Vader daar zien en kunnen er met de Vader spreken. Wij

kunnen de Vader en de Zoon kennen. Daarmee vergeleken is onze regering over de wereld een kleinigheid. Wij zijn de eigen kinderen van de Vader, terwijl de Heer Jezus ons Zijn broeders noemt. En wat Hij zegt is waar.

Het is daar anders dan in de geschapen wereld (Joh. 17:24). In vers 22 staat dat de wereld bij ons de heerlijkheid zal zien die de Heer Jezus ontvangen heeft. Maar in vers 24 lezen wij: "Opdat zij Mijn heerlijkheid aanschouwen die U Mij hebt gegeven". Dat zal zijn op een plaats waar de wereld niet is. Waar alleen wij, die tot de familie van God behoren, zijn, met de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Daar, waar Hij in eeuwigheid geweest is en waar Zijn heerlijkheid volkomen tot uitdrukking komt. Wij zijn daar met dezelfde heerlijkheid, hoewel het bij de Heer Jezus toch veel heerlijker is, omdat Hij een andere Persoon, een wonderbare en oneindig verheven Persoon is. Wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd (Johannes 1), wij zullen Hem zien zoals Hij is; en toch kent niemand "de Zoon dan de Vader" (Matth. 11:28). Volkomen kent alleen de Vader Hem. Hoeveel zullen wij ervan zien? Wij zullen ons altijd voeden met Hem.

Vele woningen

De vele woningen in Johannes 14 zijn geen verschillende woningen. Het Vaderhuis is buiten de schepping en wij zullen daar alleen zijn op grond van genade en het werk van de Heer Jezus. Niet op grond van goede werken die wij gedaan hebben. In 1 Koningen 6 en Ezechiël 42 zijn in de tempel verschillende soorten kamers, groter naar boven toe, dat wil zeggen andersom dan bij ons gebruikelijk. Maar in die plaatsen heeft het ook betrekking op de aarde. Het is een zinspeling op het feit dat naar boven toe alles heerlijker wordt. Maar voor allen die behoren tot de familie van God zijn de woningen in het Vaderhuis gelijk. In Johannes 2 noemt de Heer de tempel 'het huis van Mijn Vader'. Uit Ez. 42:13 blijkt dat de allerheiligste dingen daarheen gebracht en daar gegeten moeten worden. Dat is echter op aarde en is dus maar een afschaduwing van de werkelijkheid van het Vaderhuis. "Vele woningen" is een aanduiding die staat tegenover eenzaamheid. Wij zullen er temidden van alle gelovigen, van de familie van God zijn.

Geen heilige der heiligen of een troon

Bij alle illustrerende gedachten met betrekking tot de tempel is het toch goed, te beseffen dat de tempel op zich geen beeld van het Vaderhuis is. In het Vaderhuis is geen heilige der heiligen en staat geen troon. Wij zijn daar in die woningen als de familie van God, de Vader. Ter vergelijking kunnen wij daarbij denken aan de positie van prinses in de koninklijke familie. Die hebben een veel intiemere relatie met de koning dan een minister-president, hoewel deze hoger staat wat de regering betreft.

De vraag bij dit alles is wat er in onze harten leeft bij het horen van deze heerlijkheden. Het is heerlijk om te weten dat wij zullen ontslapen om in het paradijs te komen en dat wij niet in het oordeel komen. Dat wij zullen opvaren, de Heer tegemoet in de lucht. En nu het Vaderhuis voor onze aandacht gesteld wordt, wat leest Hij dan in ons hart? Alles is op grond van het werk van de Heer Jezus. Hij heeft het werk daarvoor volbracht. Komen wij niet tot aanbidding bij het zien van zo'n Heer, bij het nadenken over zo'n Vader?

Ik wil

In Joh. 17:24 wordt onze blik gericht op de Zoon. Hij zegt: "Vader, Ik wil dat waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn, die U Mij hebt gegeven". Hij kende dit als de opdracht in Zijn leven. Wij

verlangen naar Hem en wij weten dat Hij naar ons verlangt. De Heer Jezus zei op aarde niet vaak: "Ik wil". Eenmaal heeft Hij het gezegd tegen een onreine, een melaatse (Mark. 1:41). Bent u misschien nog onrein? Ga naar de Heer Jezus, of u nu ongelovig bent of gelovig. In Johannes 17 zegt de Heer "Ik wil" tegen Zijn Vader, wanneer Hij met de Vader alleen is in het heiligdom. Het is hier geen wens, geen verlangen. Nee, maar in de majesteit van Zijn Persoon, op grond van Zijn werk, zegt Hij: "Vader, Ik wil".

De Heer gebruikt de aanroep "Heilige Vader", wanneer het gaat om de Zijnen hier beneden (vers 11) en "Rechtvaardige Vader" met betrekking tot de wereld die Hem niet kende. Hier, waar het over ons gaat, zegt Hij: "Vader". Hij zegt als het ware: "Het gaat om Uw kinderen, Vader". Hij zegt "Ik wil". Zelfs wanneer het in Joh. 17:5 gaat om de "claim" op grond van Zijn werk, bidt Hij er om. Wat is het dan onuitsprekelijk dat de Heer met betrekking tot onze tegenwoordigheid bij Hem, om te zijn waar Hij is, Zijn eigen wil kenbaar maakt. Wat een aanbiddelijk wonder! "Opdat zij Mijn heerlijkheid aanschouwen, die U Mij hebt gegeven".

Hem zien zoals Hij is

In 1 Johannes 3:2b lezen wij: "Want wij zullen Hem zien zoals Hij is". Het is het grote voorrecht van Johannes dat hij de Heer mag beschrijven als de Zoon van God, in Zijn heerlijkheid. Als de Eengeborene van de Vader. Zo begint ook 1 Johannes 1. Hier in 1 Johannes 3 is het niet meer een beschrijving van de Heer zoals Hij was, maar zoals Hij is. Wij hebben in de Schrift een voorstelling van de Heiland, zoals Hij Zich heeft geopenbaard. Maar als wij bij Hem zijn zullen wij Hem zien zoals Hij is. Wij moeten Hem dan gelijk zijn, anders zouden wij Hem niet zo kunnen zien. Anders kunnen wij niet in Zijn tegenwoordigheid verkeren. Hij komt spoedig. Het is geen opwekking of vermaning als er vervolgens in 1 Johannes 3 gezegd wordt: "En ieder die deze hoop op Hem heeft, reinigt zich zoals Hij rein is". Dat is een *gevolg* dat niet kan uitblijven, als wij deze hoop werkelijk hebben. Mogen onze harten meer en meer vervuld worden met Zijn heerlijke Persoon, Die wij nu al kunnen genieten en Die wij straks zullen zien zoals Hij is.

H.L. Heijkoop